

מסורת הש"ס

דה כרז דפי תקרה יורד וקוּתס: וסכא. דפליג
בי אורינא יציע גג משופע דליכא פה: ומוריא
ס: שגפדך כמלואו להלך. שאר חזר מייחרו
סאחיס ואסור וגבי קירוי דשריא משוס פי תקרה
יורד וקוּתס: וזי אורי חסורא לי

אוסר. והרי חזר זו מתחילה היטה מותרת לנטול הימנה לקרפף כר' שמעון ועכשיו שנזקק למחור המותר לו נאסר לו ומשום יחור ילד לא למיחר דהא כל חזר מוקפת לדירה הי':

במאן. הי' אחר המותר לו כ"ש:

לר"ש נמי. מיתקד קרפף משום מקום מחלות שעיטלו ויחסיפם על הארץ ועשוהו יותר מצית סאחים שנחמלה היטה בית סאחים מזומא:

ונפרלה חזר כנגדו לא גרס כנולה שמעמחא: **דאיכא גיפוי.** ואי כולה הי' אכרי אדדי ורבענן דפלגני אדר' שמעון נקט לה ובשאין הפרלה יתירה על עשר אחאי נקט הימר בחזר אויסור בקרפף והא מצי למימר ממי אספא כגון שקרפף גדול ממנו התזר דהוי לחזר מילואה ובקרפף איכא גיפוי: **אלא.** מדנקט אסור בקרפף ש"מ כ"ש ס"ל דמשום שחי דשיות לא מיתקד וטעמא משום ייתור בית סאחים הוא דמקום מחלות מיתקד דנחזר לא אסר ובקרפף אסור ולא מצי למינקט איפכא דכי הי' חזר מילואו ובהרבה גיפוי

דבוליה רשות אחת הן ייתור בקרפף
י: זה איור מחילום מייסרו. וקרפף
ס מחילה ואילו ייתור דאיר חצר לא
רה הוי ולא הוי ייתור: וזה חצר:
נר אין ייתור אוקר צו דחצר אית ביה
א מיתקר חצר כר"ש: כוספנא. פרס
נוד לגודא דאפנא. ויהא היתה לו